

Daf 56: BETHROTHAL WITH OIL FROM ORLAH OLIVES

דף נ"ז: קדושין בשמן ערלה

For the first three years after planting, the fruits of a tree have the status of orlah from which one may not eat or derive benefit. For example, it is prohibited to use a dye made from the skins of orlah olives. Likewise, it is prohibited to use light candles with oil made from orlah olives. For this reason, the Mishnah says that if a man gives a woman oil from orlah produce in order to betroth her, the woman is not betrothed since she did not receive an item worth a perutah. Since it is impermissible to use orlah oil, such oil has no worth.

פרות אילן בשלש השנים הראשונות לאחר נטיעתו הם פרות ערלה ואסורים באכילה וגם בהנאה. למשל, בצבע שהופק מקלפות של פרות ערלה אסור להשתמש, כמו כן בשמן שהופק מזיתים של ערלה אסור להדליק נרות. לפיכך אומרת המשנה כי אם אדם נתן לאשה שמן של פרי ערלה כדי לקדש אותה, אין האשה מקדשת, כיון שהיא לא קבלה דבר ששוה פרוטה שהרי אי אפשר להשתמש בשמן והוא אינו שוה.

Daf 57: SENDING AWAY THE BIRD OF A LEPER

דף נ"ז: שילוח הצפור של המצרע

A metzora is a person who has a lesion on their skin. That person must go to the kohen and show him the lesion. If the kohen determines that the lesion is tzaraat, the kohen declares the afflicted individual a metzora who is tameh (ritually impure). The metzora must go outside the camp for seven days. After that week, the metzora needs to show the lesion to the kohen again.

המצרע הוא איש אשר יש לו נגע על בשרו, ועליו לבוא אל הכהן ולהראות לו את הנגע. אם הכהן מחליט שנגע זה הוא צרעת, הכהן מכריז עליו שהוא טמא ועליו לצאת אל מחוץ למחנה שבועת ימים ואחר כך הוא מראה שוב את הנגע לכהן.

If the lesion already looks visibly clean, the metzora needs to be ritually purified according to the order described in the Torah. In the first stage of ritual purification, the metzora must take two live birds; one of the birds is ritually slaughtered on living water, and the other is immersed in the blood of the first and sprinkled on the metzora. After that, the kohen sends the live bird away, outside the city. The bird must be sent from inside the city to outside the city wall. However, it is prohibited to send the bird toward the sea or the desert.

אם הנגע כבר נראה טהור הוא צריך להטהר כסדר המתאר בתורה. בשלב הראשון של הטהרה עליו לקחת שני צפרים חיות; אחת מהן שוחטים על מים חיים, ואת השנייה מטבילים בדמה של הראשונה ומזים על המצרע, ואחר כך שולחים את הצפור החיה אל מחוץ לעיר. את הצפור יש לשלח מתוך העיר אל מחוץ לחומת העיר, אבל אסור לשלח אותה לכוון הים, ואסור לשלח אותה לכוון המדבר.

Daf 58: SABBATICAL MONEY

דף נ"ח: דמי שביעית

After the *shemittah* (sabbatical) year passes, we begin counting seven years anew to the next *shemittah* year. **The year following the *shemittah* year is called the "eighth year"**, because regarding various matters, this year is related to the previous year. For example, **winter produce that had just been harvested from the trees possesses sacred *shemittah* status** because it began to grow during the *shemittah* year.

לאחר שחולפת שנת השמטה, אנו מתחילים לספר שבע שנים מחדש לשמטה הבאה. השנה שאחרי שנת השמטה מכנה "השנה השמינית", כי לגבי עננים שונים השנה הזו קשורה לשנים הקודמות. למשל, פרות החרף שנוקטפו זה עתה מן העצים - קדושים בקדשת שביעית, מפני שהם התחילו לגדל בשנת השמטה.

All produce of the *shemittah* year possesses sacred *shemittah* status. For this reason, it is prohibited to sell such produce for profit. And what is the judgment regarding a person who violated the *issur* (prohibition) and sold *shemittah* produce? The money received for the produce takes on sacred *shemittah* status and is called ***d'mai shevi'it* (sabbatical money)**. It is prohibited to use this money for anything other than the purchase of food, and that food in turn takes on sacred *shemittah* status.

כל פרות שנת השמטה קדושים בקדשת שביעית. מפני כך אסור לסחר בהם למטרת רווח. ומה דינו של אדם שעבר על האסור וסחר בפרות שביעית? הכסף שהוא קבל נהיה קדוש בקדשת שביעית, והוא מכנה: "דמי שביעית". בכסף זה אסור להשתמש אלא לצורך קניית מאכלים, והמאכלים הללו שבים ונהיים קדושים בקדשת שביעית.

Daf 59: A PAUPER ENGAGIN IN THE ACQUISITION OF A LOAF OF BREAD

דף נ"ט: עני המהפך בחררה

There is a well-known Talmudic and *halachic* concept called *ani hamehapsekh b'charara* ("a poor man chasing a crust of bread").

The following story will illustrate the meaning of the expression. Once, a person was looking for an apartment for sale. One day, the person was walking down the street and saw a "for sale" sign on the balcony of an apartment. They inspected the apartment and said to the seller: "I will arrive in the evening to close the deal with you." However, when the prospective buyer arrived in the evening, they noticed that the "for sale" sign was no longer hanging on the balcony. The seller said: "I'm really sorry, there was another person here who bought the home." This person who bought the apartment out from underneath the earlier would-be buyer (who thought he had a done deal) would be called *ani hamehapsekh b'charara*. The Talmud even names a person who did such an inappropriate act "wicked."

ישנו משג תלמודי והלכתי ידוע הנקרא: "עני המהפך בחררה". הספור הבא ימחיש לנו את פרוש הבטוי. מעשה באדם שחפש דירה למכירה. יום אחד הלך ברחוב וראה שלט "למכירה" על מרפסת דירה. הוא בדק את הדירה ואמר למוכר: "אבוא בערב כדי לסגור אתך את העסקה". אולם כשהגיע בערב הוא הבחין כי השלט "למכירה" כבר אינו תלוי על המרפסת. המוכר אמר לו: "אני ממש מצטער, היה כאן אדם אחר שקנה את הבית". המעשה הזה של אדם הקונה נכס שחברו עמד לקנותו, למרות שסכם כבר עם החבר נקרא "עני המהפך בחררה". התלמוד אף מכנה אדם שעשה מעשה לא ראוי שכזה בשם רשע.

Daf 60: CONDITIONAL BETROTHAL

דף ס': קדושין על תנאי

Reuven stood under the *chuppah* (wedding canopy), gave a ring to the bride-to-be, and said to her: **“Behold, you are hereby betrothed on the condition that I give you 200 shekels.”** Reuven finished talking, took his wallet out of his pocket to give his future wife 200 *shekels*, and to his dismay, it turned out that his wallet was empty. Out of excitement, Reuven forgot all the money in his house. What is done? Did the betrothal take effect? Of course.

Why? Because he said to her: **“Behold, you are hereby betrothed on the condition that I will give you 200 shekels.”** Meaning, he promised that he would give his prospective wife 200 *shekels* in the future, and therefore the betrothal takes effect, on the condition that he does indeed stand by his promise. Of course, if heaven forbid, Reuven died before he was able to give the woman the 200 *shekels* it would turn out, retroactively, that she had never been betrothed to him because he did not fulfill the stipulated condition.

ראובן עמד תחת החפה, נתן טבעת לפלה ואמר לה: הרי את מקדשת לי על מנת שאאתן לך מאתיים שקלים. הוא סיים לדבר, הוציא את ארנקו מכיסו כדי לתת לה מאתיים שקלים, והנה התברר לחרדתו כי ארנקו ריק לחלוטין. מרב התרגשות הוא שכח את כל הכסף בביתו. מה עושים? האם הקדושין חלו? כמוכן שכן.

מדוע? כי הוא אמר לה: הרי את מקדשת לי על מנת שאאתן לך מאתיים שקלים. כלומר, הוא הבטיח שבעתיד הוא יתן לה מאתיים שקלים, ולכן הקדושין חלים, בתנאי שאכן הוא יעמד בהבטחתו. כמוכן, שאם חלילה וחס ראובן נפטר אחר כה, לפני שהספיק לתת לה את מאתיים השקלים - התברר שמעולם היא לא הייתה מקדשת לו, כי הוא לא קיים את התנאי.

Daf 61: A FIELD WITH DITCHES

דף ס"א: שדה עם בורות

Yonatan reached an agreement with the seller regarding the acquisition of a field, and they wrote a proper deed of sale in accordance with law and custom. The next day, Yonatan drove his tractor to see the new field he had acquired. But when he got there, he noticed that the field was strewn with ditches. Yonatan said to the seller: “We agreed that you would sell me a half-kilometer field, and I’m not prepared for these ditches to be considered part of the land I bought.” Is Yonatan correct? On this *daf*, we learn that if these ditches are deeper than 10 *tefachim* (40 inches) then Yonatan is correct because it is difficult to use such land. However, if their depth is less than 10 *tefachim*, Yonatan would be incorrect and the sale is valid.

יהונתן סכם עם המוכר על קניית השדה, והם כתבו שטר מכירה כדת וכדין. למחרת נסע יהונתן על טרקטורו כדי לראות את השדה החדש שקנה, ובהגיעו לשם והבחין כי השדה זרוע בבורות אמר יהונתן למוכר: “אנחנו סכמנו שתמכר לי שדה בגדל של חצי קילומטר, ואני לא מוכן שהבורות הללו יחשבו חלק מהשטח שקניתי.” האם הוא צודק? בדף זה לומדים כי אם הבורות הללו עמקים עשרה טפחים ויותר - יהונתן צודק, כי קשה להשתמש בקרקע כזו. אבל אם עמקים פחות מעשרה טפחים, יהונתן אינו צודק והמכירה חלה.

Daf 62: AN ITEM THAT DOES NOT YET EXIST

דף ס"ב: דבר שלא בא לעולם

There is a fundamental halakhic principle known as *"davar she'lo ba la'olam,"* an item (or circumstance) that does not yet exist. This *halakhah* also applies to *kiddushin* (betrothal). If a man says to a non-Jewish woman: "Behold, you are hereby betrothed to me after you convert," that woman is not betrothed **because her conversion is a *davar she'lo ba la'olam*.** It is not possible to betroth the woman now on the assumption of a later change of status that would make such a betrothal lawful. Similarly, you cannot sell an item that does not yet exist on the premise that it would belong to the buyer upon the item's emergence into the world.

ישנו משג הלכתי הנקרא "דבר שלא בא לעולם". ההלכה הזו נוגעת גם לגבי קדושין. אם אדם אומר לאשה נכרית: 'הרי את מקדשת לי אחרי שתתגיירי', היא אינה מקדשת, מפני שהגיור שלה הוא דבר שלא בא לעולם, ואי אפשר לקדש אותה עכשיו כדי שהקדושין יחולו כשהיא תתגייר, כמו שאי אפשר למכר חפץ שלא נמצא, כדי שהוא יהיה שייך לקונה כאשר הוא יבוא לעולם.

D'VAR TORAH: PARASHAT BREISHEET

דבר תורה: פרשת בראשית

The punishments received by the first man and the serpent for the sin of [eating from] the Tree of Knowledge are complete opposites. Man's punishment is to labor all his life for his livelihood, and that would only be achieved after extensive toil. In contrast, the punishment of the serpent is that his food will be provided for him in every corner, without him having to struggle for it. The contrast between these punishments reinforces the famous question: what exactly was the snake's punishment? After all, if all his needs are found in every corner, **what is the punishment in that?** The answer lies in the understanding that it is precisely the disadvantage that gives rise to new accomplishments in a person which they would not have reached if everything was perfect from the start. Having a lack generates aspiration, desire, and yearning in a person for what is absent. This absence also facilitates the joy and excitement of something new that was achieved after the investment of tremendous effort. All this was taken away from the snake, and this was his great punishment.

הענשים שקבלו אדם הראשון והנחש, על חטא עץ הדעת, הפוכים זה מזה לחלוטין. ענשו של האדם הוא להיות עמל כל חייו על פרנסתו, ולהשיגה אחר יגיעה רבה, ומהצד השני ענשו של הנחש הוא שמזונו יהיה מצוי לו בכל פנה, מבלי שייצטרך לטרוח עבורו. הנגודיות שבין ענשים אלו מחזקת את השאלה המפרסמת- מה בדיוק היה ענשו של הנחש? הרי אם כל צרכיו נמצאים בכל פנה- מה הענש שבכך? התשובה טמונה בהבנה שדווקא החסרון מוליד באדם מקומות חדשים אותם הוא לא היה משיג אם הכל היה שלם. החסרון מוליד באדם צפייה, בקשה וגעגוע אל מה שאין, וגם מאפשר את השמחה וההתרגשות מדבר החדש שהשג לאחר מאמץ רב. כל תנועות הנפש הללו נלקחו מהנחש, וזה היה ענשו הגדול